

Đề bài

Lê Lợi đánh tan giặc Minh, giải phóng đất nước, lên ngôi vua, xưng đế hiệu là Lê Thái Tổ, đóng đô ở Thăng Long. Tất cả những điều đó Rùa Vàng đều được chứng kiến, tham gia. Dựa vào

Sự tích Hồ Gươm

trong vai Rùa Vàng, em hãy kể lại câu chuyện này.

Bài làm

Này người bạn nhỏ của tôi ơi! Tôi chính là Rùa Vàng người bạn thân của dân tộc này từ xa xưa. Sáu trăm năm trước đây, từ ngày Lê Lợi đánh tan bọn giặc Minh giải phóng đất nước, thành lập vương triều nhà Hậu Lê, xưng là Lê Thái Tổ, tôi được lệnh Long Quân ở đây chờ đợi nhà vua trả lại thanh gươm cứu nước “Thuận Thiên”. Vì sao mà có việc này? Để tôi kể cho người bạn nhỏ nghe nhé!

Thuở đó, giặc Minh xâm lược chiếm đánh nước ta, chúng đã dối trời, lừa người, coi sinh mạng nhân dân ta như cỏ rác, thần dân đều căm giận. Khi ấy, tại Lam Sơn, nghĩa quân tập hợp dưới cờ nghĩa của chủ tướng Lê Lợi, nổi dậy chống lại quân giặc, nhưng vì buổi đầu thế và lực còn non yếu nên nhiều phen bị thất bại. Thấy vậy đức Long Quân bảo tôi mang gươm thần đến trao cho nghĩa quân để họ dâng lên minh chủ.

Tôi còn nhớ vào một đêm không trăng không sao trên bến vắng tôi đã bỏ lưỡi gươm vào lưới của Lê Thận, một chàng trai võ dũng làm nghề đánh cá nhưng có lòng yêu nước thiết tha. Khi kéo lưới lên thì thấy có một thanh sắt nặng, chàng thất vọng vứt xuống nước. Lần thứ hai, rồi lần thứ ba, tôi lại bỏ gươm vào lưới. Ngạc nhiên, Lê Thận cầm thanh sắt lên, ánh chớp chợt lóe, chàng nhận ra đây là một lưỡi gươm quý nên reo lên mừng rỡ.

Về sau, Lê Thận theo nghĩa quân Lam Sơn, xông pha chiến trận không nề hiểm nguy. Sau đó, Lê Lợi cùng tùy tùng đến nhà Lê Thận. Góc túp lều tối om bất chợt rực sáng. Lê Lợi đến cầm thanh sắt lên thấy đó là một lưỡi gươm quý có khắc hai chữ “Thuận Thiên”. Một hôm, trong lúc bị quân thù truy đuổi, Lê Lợi bỗng thấy trên ngọn cây kia có phát ra ánh sáng lạ. Ông cho người trèo lên thì nhặt được một chuôi gươm nạm ngọc. Khi mang chuôi về lắp vào lưỡi gươm của Lê Thận thì vừa như in. Mọi người đều hết sức kinh ngạc. Lê Thận nâng gươm lên tâu với Lê Lợi:

– Đây là ý trời, lòng dân muốn phó thác cho minh chủ làm nên nghiệp lớn. Chúng tôi, nghĩa quân Lam Sơn xin nguyện một lòng theo minh chủ, cùng thanh gươm “Thuận Thiên” này báo đền nợ nước.

Từ đó, nhờ gươm thần mà nghĩa quân cùng Lê Lợi tung hoành khắp các trận địa, hùng khí ngày một tăng lên mạnh mẽ, khiến bọn giặc Minh bạt vía kinh hồn. Chiến công tiếp liền chiến công, uy danh nghĩa quân ngày càng vang dội, thế giặc thù ngày mỗi suy yếu. Kế cùng lực tận, máu chảy thành sông, tanh trôi vạn dặm, chúng phải đầu hàng. Từ đó, non sông gom về một mối, nhân dân khắp nơi lại cùng hưởng thái bình.

Thế rồi, một năm sau khi đuổi được giặc Minh, Long Quân đã gọi tôi đến, người phân bảo:

– Gươm thần của ta giúp Lê Lợi chiến thắng oanh liệt bọn giặc thù, thu phục giang sơn, rửa sạch vết nhơ nô lệ. Ngày nay đất nước thanh bình, nhà ngươi hãy đòi lại gươm cho ta.

Nhân một hôm Lê Thái Tổ cùng bá quan cưỡi thuyền rồng dạo chơi quanh hồ Tả Vọng trước kinh thành, tôi liền nổi lên. Thấy tôi bơi gần về phía họ, thuyền rồng bèn chậm lại. Hơi thở của tôi làm cho gươm thần đeo bên người nhà vua động đậy. Tôi đến trước mặt vua, cúi đầu mà tâu rằng:

– Nay xin bệ hạ hoàn gươm cũ lại cho Long Quân.

Tức thì nhà vua rút gươm ra đưa cho tôi. Tôi vội đón lấy rồi lặn xuống đáy hồ.

Cũng từ đó, người bạn nhỏ của tôi ơi! Hồ Tả Vọng đã được đổi tên thành Hồ Gươm hay hồ Hoàn Kiếm.